ἐν καιρῷ ἀνομβρίας πρὸς μαγικὴν πρόκλησιν βροχῆς Πόντ. (Κερασ.)

βουζᾰ̀ ἡ, Ἠπ. Θεσσ. κ. ἀ.—ΔΔημάδ. Ζιζάν. Θεσσαλ. ἀγροῦ 8 καὶ 17 ΠΓεννάδ. 39—*Λεξ.* Βλαστ. 450 *ἀβ'ζᾰ̀* Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀρτοτ.) *ἀβζᾰ̀* Θρᾴκ. (Αἶν.) *ἀβιζᾰ̀* Κεφαλλ.—ΠΓεννάδ. 39 *ἀγ'ζᾰ̀* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βούζι* κατὰ τὰ εἰς *-ᾰ̀* ὀν. φυτῶν. Ἡ λ. καὶ παρὰ Δουκ. (Appendix) ὑπὸ τοὺς τύπους *βούζια* καὶ *βουζέα* ἐν λ. *βουζία*.

Τὸ φυτὸν *βούζι* **1**, ὃ ἰδ. [**]

βούζι τό, Μακεδ. (Θεσσαλον.) *βούζ'* Ἠπ. Θεσσ. (Καλαμπάκ.) Θρᾴκ. (Σουφλ.) Μακεδ. (Βελβ. Βέρ. Πάγγ. κ. ἀ.) *γούζ'* Ἠπ.

Ἐκ τοῦ θέμ. *βυζ-* τῶν ὀν. *βυζί -βύζα -*βούζα*. Ἰδ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Ἀθηνᾷ 40 (1928) 203 καὶ Ὀρολ. Δημώδ. 1 (1941) 17-18.

1) Τὸ φυτὸν **χαμαιάκτη** (sambucus ebulus) τοῦ γένους τῆς ἀκτῆς (sambucus) τῆς τάξεως τῶν αἰγοκληματωδῶν (caprifoliaceæ) ἔνθ' ἀν. Συνών. *βουζᾰ́, βουζυλᾰ́, βούζυλο*. **β)** Τὸ ἄνθος τῆς χαμαιάκτης Ἠπ. **2)** Τὸ φυτὸν *ἀφροξυλᾰ́*, ὃ ἰδ., Θεσσ. (Καλαμπάκ.) **3)** Ὁ καρπὸς τῆς *ἀφροξυλᾰ́ς* Ἠπ. (Ζαγόρ.) [**]

βουζλαεύω Πόντ. (Σταυρ.)

Λέξις πεποιημένη ἐκ τοῦ μορ. *βουὶζ* δηλωτικοῦ τοῦ ἤχου τῶν ἐντόμων.

Τρέχω ὁρμητικὰ ὡσὰν νὰ πετῶ (ἡ σημ. ἐκ τῆς ὁρμητικῆς πτήσεως τῶν ἐντόμων, ὅτε ἀκριβῶς καὶ βομβοῦν ἰσχυρῶς): *Τὰ μελεσσίδα βουζλαεύ'νε* (αἱ μέλισσαι πετοῦν βομβοῦσαι). *Ἐβουζλάεψεν 'ς σ' ὀρμὶν καικὰ* (ἔτρεξεν ὁρμητικὰ κάτω πρὸς τὴν χαράδραν).

βουζοκρανεᾰ̀ ἡ, ἀμάρτ. *βουζουκρανεᾰ̀* Μακεδ. (Βελβ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βούζι* καὶ *κρανεᾰ́*.

Εἶδος θάμνου, ὁ ὁποῖος ἔχει φύλλα ὅμοια μὲ τὰ φύλλα τῆς κρανείας καὶ καρπὸν ὅμοιον πρὸς τὸν καρπὸν τῆς χαμαιάκτης.

βουζουνάκι τό, ἀμάρτ. *βυζουνάκι* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *βουσουνάτσι* Εὔβ. (Κονίστρ. Κουρ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βούζουνας* ἢ *βουζούνι* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. *-άκι*.

Μικρὸς δοθιὴν ἔνθ' ἀν.: Ἆσμ.

Βουσουνάτσι μου μικρό, | τὸ καλό σου θέλου 'γώ,
ποῦ 'ναι τ' ἀδερφάτσια σου | τσαὶ τὰ ξαδερφάτσια σου;

(ἐπῳδ.) Κονίστρ.

βούζουνας ὁ, *βύζουνας* Θήρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *βούζουνας* πολλαχ. *βούσουνας* Εὔβ. (Κάρυστ. Κουρούν.) Πάρ. *ζούζουνας* Θεσσ. *γούζουνας* Πελοπν. (Μάν.) *βουζούνα* ἡ, Καππ. (Σινασσ.)

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. *βουζούνι*, παρ' ὃ καὶ *βυζούνι* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. *-ας*. Ἰδ. καὶ ΜΣτεφανίδ. Ὀρολογ. Δημώδ. 1 (1941) 17-18. Τὸ *ζούζουνας* κατὰ προληπτικὴν ἀφομοίωσιν. Τύπος θηλυκοῦ *βουζούνη* μαρτυρεῖται ὡς μεσν. ἐν Ἀκολουθ. Σπανοῦ (ἔκδ. ÉLegrand Biblioth. 2, 42).

1) Ἐξάνθημα πυῶδες τοῦ δέρματος, δοθιὴν πολλαχ. Συνών. *βουζούνι, βούζουνος, καλόγερος, σπυρί*. **β)** Μετων. ἄνθρωπος παράσιτος Α.Ρουμελ. (Φιλιππούπ.): *Μᾶς κόλλησε αὐτὸς ὁ βύζουνας*. **2)** Συρίγγιον Μακεδ. (Σισάν.) **3)** Ἐξοίδημα τοῦ σώματος προερχόμενον ἀπὸ κτύπημα Πελοπν. (Μάν.): *Μ' ἐβάρεσε 'ς τὸ σταυρὶ κ' ἔκαμε ἕνα γούζουνα* (*σταυρὶ*=μέτωπο). Συνών. *βουζούνι* **3**.

βουζούνι τό, *βυζούνι* Χίος *βουζούνι* πολλαχ. *βουζούῤ'* Θρᾴκ. (Ἀδριανούπ. Σαρεκκλ.) *β'ζούῤ'* Θρᾴκ. (Τσακίλ.) *βοζούνι* Θρᾴκ. (Κασταν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βούζα*<*βύζα* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. *-ούνι*.

1) *Βούζουνας* **1**, ὃ ἰδ., πολλαχ. **2)** Βρογχοκοίλη Θρᾴκ. (Τσακίλ.): *Ἔβγαν' ἕνα β'ζούῤ' 'ς τὸ λαιμό τ'ς*. **3)** *Βούζουνας* **3**, ὃ ἰδ., Θρᾴκ. (Ἀδριανούπ. Σαρεκκλ.): *Χτύπ'σε τὸ παιδὶ κ' ἐβγαλε ἕνα βουζούῤ' 'ς τὸ τσακάτ' dου* (*τσακάτι*=μέτωπον) Σαρεκκλ. || Φρ. *Ἔβγαλε δυὸ βουζούνια* (ἔβγαλε στήθια, ἀνεπτύχθησαν οἱ μαστοί της, ἐπὶ κόρης) αὐτόθ.

βουζουνίζω Κύπρ.

Λέξις πεποιημένη.

Ἠχῶ, κροτῶ: Φρ. *Ἐβουζούνισέν μου μία 'ς τ' ἀφτιὰ* (μοῦ κατέφερε κτύπημα εἰς τ' ἀφτιά, ὥστε νὰ βομβοῦν).

βουζουνικὸ τό, Θρᾴκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βούζουνας* ἢ *βουζούνι* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. *-ικό*, δι' ἣν ἰδ. *-ικός*.

Πᾶν εἶδος ἐξοιδήματος εἰς τὸ σῶμα: *Ἐπὲ τὸ νερὸ 'πὲ τ' ἀγᾰ́σματα περιχμούδου ὁ κόσμος καὶ γᾰνισκάσι τὰ βουζουνικὰ καὶ ἄλλες ἀστένειες*.

βούζουνος ὁ, Θρᾴκ. (Σαρεκκλ.) *βύτζονος* Καππ. (Φερτ.) *βυξίνος* Καππ. (Ἀραβάν.) *βούζονο* τό, Καππ. (Ἀνακ.) *βούζ'νο* Θρᾴκ. (Σαμακόβ. Σκοπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βουζούνι* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. *-ος* κατὰ τύπ. μεγεθυντικόν.

Βούζουνας **1**, ὃ ἰδ., ἔνθ' ἀν.: *Ἔχει ἕνα βούζ'νο 'πὰ 'ς τὸ λαιμό*.

βουζυλεᾰ̀ ἡ, *Λεξ.* Γαζ. (λ. ἀκτέα) Μπριγκ. Βλαστ. 450 *βουζ'λεᾰ̀* Μακεδ. (Καταφύγ. Κοζ.)

Ἐκ συμφύρ. τῶν οὐσ. *βουζεᾰ̀* καὶ *κουφοξυλεᾰ́*.

Τὸ φυτὸν *βούζι* **1**, ὃ ἰδ. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βουζ'λεᾰ̀* καὶ ὡς τοπων. Μακεδ. (Ραδοχώρ.)

βούζυλο τό, *Λεξ.* Μπριγκ. *βούζ'λου* Μακεδ. (Ἀνασελ. Καταφύγ. Κοζ.) *βούζεαλου* Μακεδ. (Ἀνασελ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βουζυλεᾰ́*. Τὸ *βούζεαλου* κατ' ἐπίδρασιν τοῦ *βουζεᾰ́*.

1) *Βουζυλεᾰ́*, ὃ ἰδ., ἔνθ' ἀν. **2)** Τὸ ἄνθος τοῦ φυτοῦ τούτου Μακεδ. (Κοζ.)

βουὴ ἡ, *βοὴ* σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἰν. Τραπ. Χαλδ. κ.ἀ.) *βοὰ* Πελοπν. (Λακων.) *βουὴ* κοιν. *βουγὴ* Κυδων. Λέσβ. Λῆμν. Μοσχονήσ. Πελοπν. (Λεντεκ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) *βουὰ* Κύθηρ. Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. *βοή*. Ὁ τύπ. *βοὰ* πιθανῶς ἀρχ. Δωρικός.

Α) Κυριολ. **1)** Κραυγή, φωνὴ κοιν.: Γνωμ. *Βοὴ λαοῦ, ὀργὴ Θεοῦ* σύνηθ. **2)** Θόρυβος συγκεχυμένος καὶ ἀκαθόριστος ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Οἰν. Τραπ. Χαλδ. κ.ἀ.) Τσακων.: *Βουὴ τῆς θάλασσας – τῶν κυμάτων – τοῦ ποταμοῦ* κτλ. κοιν. *Ἀκούω θάλασσας βοὴν* Κερασ. *Ἕναν βοὴν ἐξέβεν ἀσ' σ' ὀρμὰν' ἀπέσ'* (μιὰ βοὴ βγῆκε μέσα ἀπὸ τὸ δάσος. Ἐκ παραμυθ.) Τραπ. *Ἀκούιτι μιὰ βουγὴ 'ποὺ τὰ β'νὰ* Μοσχονήσ. || Παροιμ. φρ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens